

Prima instanță - (Judecătoria Hîncești) V. Suruceanu

Instanța de apel - (Curtea de Apel Chișinău) L. Bulgac, G. Dașchevici, D. Manole

Î N C H E I E R E

29 noiembrie 2017

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al

Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului,
judecători

Galina Stratulat
Oleg Sternioală, Dumitru Mardari

examinând admisibilitatea recursului declarat de Ivanov Elena,
în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată înaintată de Ivanov Elena
împotriva Galinei Ivanov privind revocarea contractului de donație și restituirea
bunului donat,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 18 mai 2017 prin care a fost
respins apelul declarat de Ivanov Elena și s-a menținut hotărârea Judecătoriei
Hîncești din 05 septembrie 2016,

c o n s t a t ă :

La 13 mai 2016, Ivanov Elena s-a adresat cu cererea de chemare în judecată
împotriva Galinei Ivanov solicitând repunerea în termen a cererii de chemare în
judecată, revocarea contractului de donație nr. 284 din 26 ianuarie 2006, autentificat
notarial la 26 ianuarie 2012 și restituirea bunului donat.

În motivarea cererii de chemare în judecată a invocat că prin contractul de
donație nr. 284 din 26 ianuarie 2006 Ivanov Elena a donat fiicei sale Ivanov Elena
apartamentul nr.19 situat în or. Hîncești, str. 31 August 1989, 15.

Reclamanta menționează că după donoarea bunului a rămas să locuiască în
apartamentul dat, însă peste o perioadă de timp fiica sa a plecat peste hotarele țării,
lăsând în grija sa nepoata.

Ulterior aceasta și-a schimbat atitudinea față de părinți, nu mai contribuia
material la procurarea medicamentelor, uneori le adresa expresii ofensatoare, având
o atitudine obraznică și disprețuitoare față de părinți, iar la înmormântarea
tatălui său care a avut loc în anul 2015 nici nu a fost.

Referitor la cerința de repunere în termen, a relatat că până la momentul
consultării cu avocații asupra problemei vizate, dânsa nu a cunoscut despre
faptul că în cazul în care donatarul va avea un comportament brutal față de
donator sau rudele sale va fi în drept să revoce contractul de donație. La fel nu
a cunoscut că termenul de prescripție pentru revocarea donației pentru
ingratitude este un an din momentul când donatorul a aflat despre comiterea
faptei care constituie temei de revocare.

În drept reclamantul și-a întemeiat acțiunea în temeiul art.827,835 din Codul

civil.

Prin hotărârea Judecătorei Hîncești din 05 septembrie 2016 cererea de chemare în judecată înaintată de Ivanov Elena, a fost respinsă ca neîntemeiată.

Pentru a hotărî astfel, instanța a reținut că reclamanta invocă obligațiunea legală de întreținere, dar nu confirmă prin probe pretenția sa, iar susținerea precum că pârâta nu a contribuit material la întreținerea sa și a soțului său, sau că a manifestat acțiuni obraznice, injurii, insulte, jigniri, nu au fost probate potrivit prevederilor art.122 din Codul de procedură civilă.

Nefiind de acord cu hotărârea primei instanțe, la 12 septembrie 2016, Ivanov Elena a declarat apel împotriva hotărârii Judecătorei Hîncești din 05 septembrie 2016, solicitând admiterea apelului, casarea hotărârii primei instanțe și emiterea unei decizii de admitere a acțiunii.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 18 mai 2017, s-a respins apelul declarat de Ivanov Elena și s-a menținut hotărârea Judecătorei Hîncești din 05 septembrie 2016.

La 27 septembrie 2017 Ivanov Elena a declarat recurs împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 18 mai 2017 și a hotărârii Judecătorei Hîncești din 05 septembrie 2016, solicitând admiterea recursului, casarea hotărârilor instanțelor ierarhic inferioare și admiterea cererii de chemare în judecată.

Recurentul a declarat cerere de recurs în temeiul art.432, alin.(2) lit.c) care statuează că se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească a interpretat în mod eronat legea.

În motivarea recursului a indicat că nu este de acord cu soluția instanțelor ierarhic inferioare. La emiterea hotărârilor instanțele investite cu judecarea fondului nu au respectat prevederile art.130 din Codul de procedură civilă și nu au dat o apreciere corectă probelor administrate și argumentelor invocate.

Invocă că, atât hotărârea primei instanțe cât și decizia instanței de apel relevă o insuficiență analiză a probatoriului administrat în cauză ce a condus la reținerea unei situații de fapt incorecte. Astfel, concluzia instanțelor investite cu judecarea fondului este neîntemeiată.

Cu referire la termenul de depunere a recursului, instanța de recurs menționează că, Curtea de Apel Chișinău a pronunțat dispozitivul deciziei la 18 mai 2017.

Potrivit scrisorii de comunicare copia deciziei a fost expediată părților la 01 august 2017 (f.d.109), iar la materialele cauzei lipsește dovada recepționării acesteia de către părți.

Potrivit prevederilor art.434 Cod de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Cererea de recurs a fost declarată la 29 septembrie 2017, respectiv în termenul prevăzut de art.434 din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art.439 alin. (2) și (3) din Codul de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copiei de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia.

Judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin. (2).

Examinând temeiurile recursului completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține următoarele.

Temeiurile de declarare a recursului sunt prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

În conformitate cu art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Instanța de recurs reține, că examinarea chestiunii privind admisibilitatea recursului presupune verificarea conformității temeiurilor invocate în cererea de recurs cu temeiurile prevăzute în art. 432 din Codul de procedură civilă.

La caz, Colegiul constată că argumentele invocate în cererea de recurs nu se încadrează în limitele stabilite de norma indicată, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate, or, motivele recursului sunt similare celor invocate în cadrul judecării pricinii, asupra căror instanța de apel s-a pronunțat.

Dezacordul recurentului cu decizia instanței de apel, relatarea situației nu constituie un temei de casare a deciziei recurate, or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Totodată, Colegiul reține că, potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII Codul de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) Cod de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Codul de procedură civilă.

Din recursul declarat nu rezultă că instanța a apreciat arbitrar probele.

În acest sens CtEDO în jurisprudența sa constantă statuează că, dreptul de acces la instanțe nu este absolut. Există limitări implicit admise [Golder împotriva Regatului Unit, pct. 38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), pct. 230]. Acest este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, pct. 85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, pct. 45).

Curtea a mai reiterat că, modul de aplicare a articolului 6 procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective; trebuie ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem. (a se vedea Botten v. Norway, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-I, p. 141, § 39).

La fel, conform jurisprudenței Curții, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt

pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (a se vedea Helmers c. Suediei 9 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

În conformitate cu art. 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului.

Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Având în vedere cele expuse mai sus, recursul declarat de Ivanov Elena nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă și, drept urmare, este inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e :

Se declară inadmisibil recursul înaintat de Ivanov Elena.
Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,

Galina Stratulat

judecători

Oleg Sternioală

Dumitru Mardari